МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА, ИНВЕСТИЦИИТЕ И ИНДУСТРИЯТА

СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО ПРОЕКТ НА ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ЗА ПРИЕМАНЕ НА НАРЕДБА ЗА ВОДНОАТРАКЦИОННИТЕ УСЛУГИ, ПРЕДОСТАВЯНИ ВЪВ ВОДНИ ОБЕКТИ ИЗВЪН ВЪТРЕШНИТЕ МОРСКИ ВОДИ, ТЕРИТОРИАЛНОТО МОРЕ И ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА

№	**Дата и начин на постъпване на становището** (официално, по ел. поща, чрез Портала за обществени консултации и т.н.)	**Име на лице/наименование ЮЛ**	**Декларирани данни дали лицето действа от свое име или защитава позиция от името на друго лице/група лица**	**Предложения и становища**	**Приети/ неприети**	**Мотиви**
1. ~~**Т**~~	**28.07.2026 г. Чрез Портала за обществени консултации**	**Д-р Костадин Рангелов Костадинов, д.м.**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	**Предмет на становището** Предмет на настоящото становище е проектът на Наредба за водноатракционните услуги, предоставяни във водни обекти извън вътрешните морски води, териториалното море и вътрешните водни пътища, приемана на основание чл. 22, ал. 2 от Закона за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност (ЗОИБПАУПИПО). Становището разглежда проекта от **обществено здравна гледна точка**: доколко предвидените	Приема се за сведение	Изложението има аналитичен и обосноваващ характер и не съдържа самостоятелно предложение за конкретна нормативна промяна. Констатациите са взети предвид при преценката на конкретните препоръки, изложени по-нататък в становището.

				условия, ред и изисквания осигуряват опазване на живота и здравето на ползвателите на водноатракционните услуги и на третите лица и къде регулирането е непълно от медицинска перспектива. Корабоплавателните, техническите и стандартизационните аспекти на проекта не са предмет на настоящия анализ.		
				Правни основания и приложима нормативна рамка Становището се основава на следната нормативна рамка: Закон за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 10.08.2004 г., посл. изм.), чиято наредба по чл. 78а, ал. 2 определя изискванията към водно-спасителната дейност и обезопасяването на водните обекти и към която проектът изрично отпраща в чл. 4 и чл. 7, ал. 3; Закон за закрила на детето (обн., ДВ, бр. 48 от 13.06.2000 г., посл. изм.), доколкото услугите се предоставят и на непълнолетни; Закон за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 27.07.1999 г., посл. изм.), по отношение разрешението за ползване на воден обект по чл. 5, ал. 1, т. 1 от проекта; Закон за туризма (обн., ДВ, бр. 30 от 26.03.2013 г., посл. изм.), по отношение	Приема се за сведение	Изложението има аналитичен и обосноваващ характер и не съдържа самостоятелно предложение за конкретна нормативна промяна.

				вписването в Националния туристически регистър по чл. 165, ал. 1; Закон за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, чието обхващане проектът изрично изключва в чл. 3; Кодекс на търговското корабоплаване, по отношение правоспособността на водачите на джетове по чл. 87, ал. 1; Закон за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112; Наредбата за съществените изисквания и оценяване съответствието на личните предпазни средства (ДВ, бр. 6 от 2018 г.), цитирана в чл. 25 от проекта; Регламент (ЕС) 2016/425 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно личните предпазни средства; Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. относно качеството на водите за къпане, приложима по отношение на вътрешните води, в които се предоставят разглежданите услуги; както и самият ЗОИБПАУПИПО, чл. 22, ал. 2 от който е основанието за издаване на наредбата.		
				Фактическа обстановка С доклад на заместник министър-председателя и министър на	Приема се за сведение	Изложението има аналитичен и обосноваващ

				икономиката, инвестициите и индустрията, министъра на туризма и министъра на младежта и спорта е внесен за разглеждане от Министерския съвет проект на постановление за приемане на разглежданата наредба. От доклада е видно, че до влизането в сила на ЗОИБПАУПИПО за услугите във вътрешните водоеми – големи язовири, езера и речни дефилета – е липсвала нормативна уредба, за разлика от услугите в морските води и вътрешните водни пътища, уредени с наредбата, приета с Постановление № 293 на Министерския съвет от 2009 г. Проектът е бил публикуван на Портала за обществени консултации и съгласуван по реда на чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация. От доклада не е видно Министерството на здравеопазването да е участвало в изготвянето на проекта, въпреки че чл. 4 от него отпраща към наредба, издадена на основание Закона за здравето. По същество проектът урежда условията за предоставяне на водноатракционни услуги с моторни, моторно-ветроходни, ветроходни и задвижвани с човешка сила плавателни		характер и не съдържа самостоятелно предложение за конкретна нормативна промяна.

				средства и с технически съоръжения за придвижване върху или над водната повърхност (чл. 2), включително задължителна застраховка „Злополука", план за безопасност, отговорно лице по безопасността и управител на зоната, спасителна лодка или джет със санитарен и превързочен материал (чл. 5, ал. 1, т. 13), обособени зони с коридори и минимални дистанции (чл. 7 и приложение № 2), инструктаж и декларация от ползвателите (чл. 10), специфични изисквания за джетове, воден парашут, водна шейна, водни ски, ветроходни съдове, сърфове и подобни услуги, водни колела, кану-каяк и рафтинг (чл. 16–23), както и изисквания към индивидуалните предпазни средства (чл. 24–29).		
				Анализ **1. Съответствие с правната рамка от здравна гледна точка** Проектът е в съответствие със същността на Закона за здравето, тъй като преследва предотвратяване на рискове за живота и здравето на ползвателите, а чл. 4 изрично свързва изискванията за водно-спасителната дейност и обезопасяването на водните обекти с наредбата по чл. 78а,	1.Не се приема	1.Контролът по наредбата се осъществява от органите, определени в специалния закон.

				ал. 2 от Закона за здравето. Тази препратка е основателна, но остава декларативна: проектът не възлага никаква функция на органите на държавния здравен контрол, които осъществяват надзора по цитираната наредба. Съгласно § 4 от преходните и заключителни разпоредби контролът по изпълнението на наредбата се възлага единствено на кметовете на общини и райони и на Комисията за защита на потребителите, а тази по отношение само на чл. 19 и 20. Разпоредбите с пряко здравно съдържание – мерките за първа помощ (чл. 5, ал. 2, т. 5), санитарният и превързочен материал на спасителната лодка (чл. 5, ал. 1, т. 13), здравословните противопоказания (чл. 5, ал. 3, т. 1) и хигиената на индивидуалните предпазни средства (чл. 28 и 29) – остават извън предмета на специализиран здравен контрол, въпреки че именно регионалните здравни инспекции притежават експертизата за тяхното оценяване и вече контролират съседния режим на водно-спасителната дейност. Поставя се и въпросът за качеството на водите. Услугите по проекта се предоставят в язовири, езера, открити канали и		

				реки, чиито води са в непосредствен контакт с тялото на ползвателите, а при част от услугите – с лицето и дихателните пътища. Проектът изисква единствено плавателните средства да не създават предпоставки за замърсяване на околната среда (чл. 14, ал. 5), но не отпраща към режима на мониторинга на качеството на водите за къпане по смисъла на Директива 2006/7/ЕО и съответната национална уредба, нито урежда действията при установено влошено качество на водата в обособената зона. От обществоздравна гледна точка това е пропуск, тъй като микробиалното замърсяване на вътрешните стоящи води е документиран източник на заболеваемост при къпане и водни спортове.		
				2. Положителни разпоредби от здравна гледна точка Проектът съдържа редица разпоредби, които от здравна гледна точка следва да бъдат оценени като удачни. Задължителната застраховка „Злополука" (чл. 5, ал. 1, т. 3) осигурява финансова обезпеченост при нараняване. Изискването за спасителна лодка или джет, снабдени със спасителни средства, санитарен	2.Приема се за сведение	2.Изложението има аналитичен и обосноваващ характер и не съдържа самостоятелно предложение за конкретна нормативна промяна.

				и превързочен материал и спасителен пояс с въже (чл. 5, ал. 1, т. 13), е пряко медицински обосновано, тъй като основният риск при този вид дейност е удавянето, при което времето до изваждане от водата определя изхода. Изискванията планът за безопасност да включва мерки за навременна първа помощ до идване на екип на спешна медицинска помощ (чл. 5, ал. 2, т. 5), правилата за безопасност да съдържат здравословни противопоказания (чл. 5, ал. 3, т. 1) и предварителната информационна обезпеченост да включва потенциалните рискове (чл. 5, ал. 4, т. 4) също отговарят на обществоздравни стандарти. Недопускането на лица във видимо нетрезво състояние или под въздействието на наркотични вещества (чл. 11, ал. 1, т. 1) е от особено значение във водна среда, където алкохолът е установен фактор за удавяне. Забраните за предоставяне на услугите при неблагоприятни метеорологични условия и преди изгрев и след залез слънце (чл. 12), задължителните спасителни жилетки при джетове, теглени уреди, парасейлинг и открити ветроходни съдове, изискването за неопренов костюм според температурата на водата при		

				рафтинг (чл. 23, ал. 4), хигиенните изисквания към индивидуалните предпазни средства (чл. 28 и 29), както и минималните дистанции от зоните за къпане и флаговата сигнализация в приложение № 2 са мерки с ясен превантивен здравен ефект.		
				3. Идентифицирани пропуски от здравна гледна точка Анализът установява няколко съществени пропуска, които намаляват защитния ефект на наредбата. Първо, проектът осигурява **спасително средство, но не и спасител**. Чл. 5, ал. 1, т. 13 изисква моторна лодка или джет със спасителни средства, но никъде не се изисква в зоната да дежури лице с квалификация по водно спасяване и оказване на първа помощ, нито се урежда връзката между зоната за водноатракционни услуги и водно-спасителната дейност по наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето, към която чл. 4 препраща. При удавяне и при травми от високоскоростни съоръжения наличието на техника без обучен човек я обезсмисля. По същия начин мерките за първа помощ по чл. 5, ал. 2, т. 5 не са подкрепени с изискване за обучен в оказване на първа помощ персонал, а	3.Приема се частично	3.Направените предложения са разгледани с оглед повишаване нивото на безопасност при предоставянето на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, и спецификата на отделните видове дейности. По отношение на водноспасителното обезпечаване следва да се има предвид, че проектът предвижда прилагането на изискванията на наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето, която урежда водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи и

				аптечка се изисква само за рафтовете (чл. 23, ал. 3) и ветроходните съдове (чл. 20, ал. 5), но не и за бреговата база на зоната. При наличие на високорискови услуги като парасейлинг и флайборд наличието на автоматичен външен дефибрилатор на бреговата база е разумно и осъществимо изискване. Второ, здравословните противопоказания по чл. 5, ал. 3, т. 1 са оставени изцяло на преценката на доставчика и производителя, без минимален медицински контрол. Във водна среда този пропуск е по-тежък, отколкото при сухоземните атракции: внезапна загуба на съзнание във вода при лице с епилепсия или със скрита сърдечно-съдова патология води до удавяне дори при спасителна жилетка, а услуги като флайборд, джетпак и парасейлинг излагат ползвателя на съчетано натоварване от височина, водна струя и риск от падане във водата. Минимален типов списък на противопоказанията например: епилепсия, тежка хипертонична болест, тежки сърдечни заболявания, скорошно оперативно лечение, бременност, съгласуван със		басейните за обществено ползване. В тази връзка не се налага дублиране на изискванията, установени в специалната нормативна уредба. Предвидените в проекта мерки за безопасност, включително изискванията за спасителни средства, оказване на първа помощ и информиране на ползвателите за здравословните противопоказания, са съобразени с характера и степента на риска при съответните атракционни услуги. Въвеждането на единен списък на медицинските противопоказания, както и на задължително оборудване с автоматичен външен дефибрилатор за всички обособени зони, не се

				здравния орган, би премахнал произвола между доставчиците. Трето, проектът не предвижда регистър на инцидентите и нараняванията. Чл. 13 урежда само незабавното уведомяване по реда на системата 112, а чл. 8 и 9 въвеждат дневници за плавателните средства и движението им, но не и за вредите върху хора. Без документиране на нараняванията и удавянията, тяхната тежест и обстоятелствата им е невъзможен епидемиологичен надзор върху травматизма и смъртността от водноатракционни услуги, а той е единствената основа за усъвършенстване на самата наредба и на сезонната превенция. Четвърто, защитата от хипотермия е уредена само за рафтинга (чл. 23, ал. 4). При услугите по чл. 21 – флайборд, ховърборд, джетпак, уейкборд, кайтсърф, e-foil – ползвателят е продължително или многократно във водата, но никъде не се изисква подходяща термозащитна екипировка според температурата на водата, нито се урежда ограничение на продължителността на излагане при ниски температури. Пето, проектът не урежда рисковете от електрическите		възприема, доколкото подобни изисквания следва да бъдат съобразени със спецификата на отделните услуги и да бъдат подкрепени с необходимата медицинска и техническа обосновка. По отношение на предложението за въвеждане на регистър на инцидентите следва да се отбележи, че проектът предвижда задължения за незабавно уведомяване на компетентните органи при настъпване на инцидент. Не се възприема въвеждането на допълнително административно задължение за водене на самостоятелен регистър, без да са определени неговото предназначение, обхватът на събираната информация и редът за нейното

				съоръжения. Услугите e-foil и e-sup (чл. 21 и § 1, т. 26 и 27) се извършват с литиеви акумулаторни батерии и електрически задвижвания в непосредствена близост до вода и до тялото на ползвателя, но проектът не поставя изисквания за електрическа безопасност, защита от късо съединение и безопасно зареждане и съхранение на батериите, въпреки че пожарите и токовите удари от такива устройства са документиран риск. Шесто, от гледна точка на закрилата на детето уредбата на непълнолетните ползватели е нееднаква и частично спорна. Чл. 17, ал. 12, чл. 18, ал. 5, чл. 20, ал. 6 и чл. 21, ал. 3 допускат лица под 14 години, *„придружени от пълнолетно лице*", като съгласието за ползване на услугата и за поемане на рисковете се свързва със заплащането на цената, а не с правоотношението между придружителя и детето. Проектът не изисква придружителят да е родител, настойник или упълномощено от тях лице, нито урежда формата на информираното съгласие. При услуги с доказано висок травматичен риск за деца тази конструкция е недостатъчна.		обработване и използване. Изискванията за подходяща екипировка и безопасна експлоатация на съоръженията следва да се прилагат съобразно техническите характеристики, предназначението и инструкциите на производителя, както и конкретните условия, при които се предоставя съответната услуга. Не се налага въвеждането на еднакви допълнителни изисквания за всички видове водноатракционни услуги, независимо от различията в начина им на предоставяне и свързаните с тях рискове. По отношение на участието на малолетни и непълнолетни лица са отчетени

						приложимите изисквания на законодателството относно дееспособността и закрилата на детето. Съответните разпоредби на проекта са прецизирани с оглед осигуряване на необходимата защита на ползвателите, ненавършили 18-годишна възраст.
				4. Вътрешни несъответствия и редакционни недостатъци Проектът съдържа технически дефекти, които засягат приложението му, включително по разпоредби със здравно значение. В текста фигурират два члена с номер 20 – чл. 20 за водните ски и повторно чл. 20 за моторно-ветроходните яхти, ветроходните лодки и катамараните, поради което всички следващи членове и отпратките към тях изискват преглед; чл. 20, ал. 1 отпраща към „чл. 16, ал. 7", докато чл. 16 има само шест алинеи. В допълнителната разпоредба дефиницията на „воден обект" е разпадната между т. 1 и т. 2, т. 8 съдържа единствено	4. Приема се	4. Извършен е цялостен преглед на проекта на наредбата, като са отстранени констатираните технически, редакционни и систематични несъответствия. Коригирани са номерацията и структурата на разпоредбите, прецизирани са вътрешните препратки и определенията в допълнителната разпоредба, както и позоваванията на приложимите

				наименованието на „технически съоръжения за придвижване върху или над водната повърхност" без какъвто и да е дефиниционен текст, макар че на това понятие се крепи чл. 2, т. 5 и цялата група услуги по чл. 21, а дефиницията на услугата „водни ски" в т. 13 говори за движение „по повърхността на морето", въпреки че наредбата изрично не се прилага за морските води. В § 4 контролът на Комисията за защита на потребителите е свързан с „чл. 19 и 20", което при дублирания чл. 20 е неоднозначно. В приложение № 1 стандарт БДС EN ISO 12402-3 е означен като „Част 4". Отделни текстове съдържат очевидни правописни и граматични грешки, примерно „Джетовете трябва са оборудвани" в чл. 16, ал. 3 и две последователни точки с номер 2 в чл. 23, ал. 5. Тези недостатъци следва да бъдат отстранени преди приемането.		стандарти. Отстранени са установените правописни и граматични неточности с оглед осигуряване на яснота, последователност и еднозначно прилагане на нормативния акт.
				Препоръки 1. **Допълване на чл. 5, ал. 1** с нова точка, с която във всяка зона за предоставяне на водноатракционни услуги да дежури най-малко едно лице с документирана квалификация по водно спасяване и оказване на	1.Не се приема	1.Предложението повишава практическата ефективност на спасителното осигуряване и съответства на препращането към

				първа помощ, както и с изискване спасителната лодка или джет по чл. 5, ал. 1, т. 13 да се управляват от такова лице.		режима на водно-спасителната дейност по Закона за здравето.
				2. **Допълване на чл. 5, ал. 2** с нова точка, с която планът за безопасност да включва задължително: наличие на аптечка за първа помощ на бреговата база на зоната, а при зони, в които се предоставят услуги по чл. 16, 17 и 21, и автоматичен външен дефибрилатор.	2.Приема се частично	2.Член 5, ал. 2 урежда съдържанието на плана за безопасност Систематичното място на предложението за наличие на аптечка в зоната не е в плана за безопасност. Приема се необходимостта планът за безопасност и организацията на дейността да осигуряват реална и навременна първа помощ и проследимост на инцидентите. Не се приемат като общо задължение автоматичен външен дефибрилатор, нормативен медицински списък на противопоказанията и допълнителни здравни компетентности, тъй като тези въпроси изискват специална медицинска преценка и/или изрична законова делегация.

				3. **Допълване на чл. 5, ал. 3, т. 1** с изискване съдържанието на здравословните противопоказания да се определя по минимален типов перечен, утвърден от министъра на здравеопазването или определен от него орган, включващ най-малко епилепсия, тежка хипертонична болест, тежки сърдечно-съдови заболявания, скорошно оперативно лечение и бременност.	3.Не се приема	3. Не се възприема въвеждането с наредбата на типов медицински списък, утвърждаван от министъра на здравеопазването, тъй като законовата делегация не предвижда такъв подзаконов режим.
				4. **Въвеждане на нова разпоредба в раздел II** за задължителен регистър на инцидентите, нараняванията и удавянията при предоставянето на услугите, с данни за вида на вредата и обстоятелствата ѝ, който да се съхранява за срок не по-кратък от този на дневника за техническото обслужване по чл. 6, ал. 2, и да се предоставя на контролните и здравните органи.	4.Не се приема	4. С наредбата се цели предотвратяването на инциденти и случаите с наранявания на ползватели на услугата или трети лица. Въвеждането на регистри за инциденти на този етап не е необходимо, тъй като това би довело до създаване на допълнителна административна тежест, свързана с воденето, съхранението и контрола на подобен тип регистри.
				5. **Допълване на § 4 от преходните и заключителни разпоредби**, така че контролът	5.Не се приема	5.Компетентността на органите на държавния здравен

				по спазването на изискванията за спасително дежурство и първа помощ, за хигиена на индивидуалните предпазни средства (чл. 28 и 29) и за санитарното осигуряване да се извършва и от регионалните здравни инспекции в рамките на държавния здравен контрол.		контрол се определя със закон и със специалната здравна уредба. С настоящата наредба не следва да се разширява контролна компетентност на регионалните здравни инспекции извън изрична законова делегация. Приложимите им правомощия по Закона за здравето се запазват.
				6, **Допълване на раздел III** с изискване за термозащитна екипировка (неопренов костюм или еквивалент), съобразена с температурата на водата, за услугите по чл. 21, при които ползвателят е продължително или многократно във водата, по аналогия с чл. 23, ал. 4.	6.Не се приема	6.Член 21 се отнася до водноатракционните услуги „Водно колело", „Лодки с водни колела" и „Кану-каяк". При ползване на описаните услуги ползвателят не се намира продължително или многократно във водата, а върху съответното плавателно средство. Предвид това, въвеждането на предлаганата термозащитна екипировка би представлявало

						необоснована административна тежест за лицата предлагащи услугите по чл. 21.
				7. **Допълване на раздел III** с изисквания за електрическа безопасност на електрическите съоръжения (e-foil, e-sup), включително защита от късо съединение и правила за безопасно зареждане и съхранение на акумулаторните батерии.	7.Приема се по принцип	7.Отразено в чл. 20, ал. 2, т. 4.
				8. **Прецизиране на уредбата за непълнолетни** в чл. 17, ал. 12, чл. 18, ал. 5, чл. 20, ал. 6 и чл. 21, ал. 3, така че съгласието за ползване на услугата да се дава от родител, настойник или упълномощено от тях пълнолетно лице в писмена форма, без да се обвързва със заплащането на цената.	8.Не се приема	8.Съгласието на родителите не е обвързано с по-висока цена на услугата и наредбата не регламентира увеличаване на цената в този случай.
				9. **Въвеждане на отпратка към режима за контрол на качеството на водите**, така че при установено несъответствие на водите в обособената зона с изискванията за води за къпане предоставянето на услугите, свързани с непосредствен контакт с водата, да се прекратява до отстраняване на несъответствието.	9.Не се приема	Изискванията относно качеството на водите за къпане, мониторинга и предприемането на мерки при установено замърсяване са регламентирани в Наредба № 5 от 30 май 2008 г. за управление качеството на водите за къпане. Контролът по спазването им се

						осъществява от компетентните органи на държавния здравен контрол, които разполагат с правомощия за предприемане на съответните ограничителни мерки при установен риск за здравето на населението. Предметът на настоящия проект е въвеждането на специфични изисквания за безопасност при предоставянето на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, поради което не се налага дублиране на действащата нормативна уредба относно качеството на водите за къпане и въвеждане на самостоятелен режим за преустановяване на дейността извън предвидените в специалното

						законодателство мерки.
				Отстраняване на редакционните дефекти: прекратяване на дублирания чл. 20 и съответно преномериране; коригиране на отпратката „чл. 16, ал. 7" в чл. 20, ал. 1; допълване на дефиницията в § 1, т. 8; обединяване на § 1, т. 1 и 2; коригиране на „по повърхността на морето" в § 1, т. 13 с оглед обхвата на наредбата; прецизиране на обхвата на контрола на Комисията за защита на потребителите в § 4; коригиране на означението на БДС EN ISO 12402-3 в приложение № 1.	Приема се	Извършени са редакционни корекции на съответните систематични места в проекта.
2.	**14.08.2026 г. Чрез Портала за обществени консултации**	**Николай Гелов**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	**1.** Разбирам желанието на авторите на проекта да сложат колкото се може по-кратко наименование на наредбата, но това не означава, че могат да игнорират изискването по чл. 24, ал. 1 от Указа по прилагане на ЗНА, според което наименованието на един нормативен акт трябва да сочи главния му предмет. А предложеното наименование отразява само част от главния предмет на наредбата. И то неточно.	1.Приема се частично	1.Спазено е изискването за посочване на главния предмет в наименованието на наредбата. Нормата на чл. 22, ал. 2 от ЗОИБПАУПИПО е изцяло възпроизведена в чл. 1 от проекта на наредба.

				Затова предлагам наименованието на наредбата да се промени на: Наредба за условията и реда за предоставянето на водноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, във водни обекти извън вътрешните морски води, териториалното море и вътрешните водни пътища, изискванията за безопасност при предоставянето им и за безопасност на съоръженията, оборудването и екипировката И напомням, че всяка наредба трябва да има номер.		
				2. Смятам, че начинът, по който е формулирана разпоредбата на чл. 1, я прави трудно разбираема при прочит. Затова предлагам тя да бъде преформулирана по следния начин: Чл. 1. С тази наредба се определят: 1. условията и редът за предоставяне на водноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, във водни обекти извън вътрешните морски води, териториалното море и вътрешните водни пътища; 2. изискванията за безопасност при предоставянето на услугите по т. 1;	2.Приема се.	2. Член 1 придобива предложената редакция

				3. изискванията за безопасност на съоръженията, оборудването и екипировката, с които се предоставят услугите по т. 1.		
				3. От формулировката на чл. 2 не става ясно дали водноатракционните услуги, предоставяни с изброените видове плавателни средства и съоръжения, представляват всички възможни видове водноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Освен това формулировката на чл. 2 е много противоречива, тъй като изобщо не кореспондира с определението за водноатракционни услуги, което е дадено в т. 2 от §1 от ДР на ЗОИБПАУПИПО. Например в ЗОИБПАУПИПО се говори за теглене на „надуваеми съоръжения", докато в проекта се говори за „технически съоръжения за придвижване върху или над водната повърхност". Същевременно изброените в чл. 2 от проекта плавателни съдове преповтарят тези в чл. 1, ал. 2 от наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, където тези плавателни съдове са посочени	3.Приема се.	3. Член 2 придобива предложената редакция.

				като „плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение“. Така се получава разминаване в терминологията, което нарушава и изискването на чл. 37, ал. 1 от Указа за прилагане на ЗНА думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове. Затова си позволявам да предложа чл. 2 да бъде редактиран по следния начин: Чл. 2. (1) Водноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, са: 1. парасейлинг – теглене с парашут от лодка; 2. услуги с джетове и с плавателни средства; 3. услуги с теглене на надуваеми съоръжения. (2) За предоставяне на услугите по ал. 1 могат да се използват плавателни съдове, задвижвани: 1. с двигател; 2. със силата на вятъра; 3. с човешка сила; 4. с комбинация от средствата по т. 1-3.		
				4. Разпоредбата на чл. 3 не е формулирана правилно. Вместо да препраща към наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република	4.Приема се	4.Член 3 придобива предложената редакция.

				България, тя трябва да указва ясно за какво не се прилага наредбата-проект. Като може да се вземе пример от чл. 2 на въпросната наредба по Закона за морските пространства ... Затова предлагам чл. 3 да се редактира по следния начин: Чл. 2. Наредбата не се прилага за водноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, предлагани във вътрешните морски води, териториалното море и вътрешните водни пътища.		
				5. Разпоредбата на чл. 4 е абсолютно неразбираема, като от нея изобщо не става ясно: от кого „се определят" изискванията към обезопасяването на водните обекти и водно-спасителната дейност; за кого се отнасят въпросните изисквания; каква е връзката на тези изисквания с предоставянето на водноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Ако тези изисквания са част от условията за предоставяне на такива услуги, тогава систематичното място на тази разпоредба е по-скоро в раздел II. Предлагам разпоредбата на чл. 4 да се премести на подходящо	5.Приема се частично	5.Член 4 има характер на обща препращаща норма към специалната уредба на водно-спасителната дейност и обезопасяването на водните площи и считаме, че систематичното му място в общите положения е подходящо. С цел прецизиране, разпоредбата е със следната редакция: „Чл. 4. За водните обекти по чл. 1, ал. 2 се прилагат съответно изискванията за водно-спасителна дейност и за

				място в раздел II, като се внесат съответните пояснения.		обезопасяване на водните площи съгласно наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето.
				6. Предложения и коментари по чл. 5 1) Предлагам в ал. 1, т. 6 да се допълни, че в ал. 2 е посочено минималното съдържание на плана за безопасност. 2) Предлагам и в т. 12 от ал. 1 да се поясни какво означава да са „налице" Правила за организацията и дейността на зоната за предоставяне на водноатракционните услуги по отношение на собствените и/или наети плавателни средства. След като тези правила са написани с главна буква, явно вече съществуват. Съответно трябва да се посочи къде трябва да са налични те. 3) Предлагам в т. 7 от ал. 1 да се внесе уточнение дали отговорното лице по безопасността и управителят на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги могат да бъдат едно и също лице. Защото в противен случай, ще има възможност за двусмислено тълкуване. 4) Също така предлагам в ал. 1, т. 13 да се поясни дали	6. Приема се частично	6.Предложенията от 1-3 са възприети. В чл. 5, ал. 1 след редакция има следното съдържание: „(1) Водноатракционните услуги по чл. 2, се предоставят при наличието на следните условия: 1. издадено разрешение за ползване на съответния воден обект в съответствие с изискванията на Закона за водите - когато е приложимо; 2. доставчикът на услугата е вписан в Националния туристически регистър по чл. 165, ал. 1 от Закона за туризма; 3. налице е сключена застраховка "Злополука" по чл. 8 от Закона за общите

				дължината на въжето към спасителния пояс трябва задължително да бъде 30 m или може да бъде и по-голяма. 5) Предлагам в ал. 1 да се създаде т. 14: 14. в зоната за предоставяне на водноатракционни услуги има изграден спасителен пост и има специално назначени спасители, които притежават правоспособност да управляват моторната лодка/джета по т. 13. Мотиви: Съгласно чл. 29, ал. 4 от наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето организаторите на дейности, свързани с използването на плавателни средства, трябва да осигурят допълнително обезопасяване с моторни плавателни средства (спасителни лодки/джетове) и специално назначени спасители. Като това изискване е кумулативно – трябва да се осигурят както спасителни моторни плавателни средства, така и спасители. А чл. 31, ал. 7 от същата наредба изисква спасителите, които управляват моторни плавателни средства, да притежават и документ, доказващ съответната правоспособност. Освен това в раздел III на приложение № 2 към чл. 7, ал. 7 от проекта се говори за флагова		изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност (ЗОИБПАУПИПО) на лицата, които ползват водноатракционната услуга; 4. плавателните средства са вписани Регистъра на корабите на Република България при условията и по реда на Наредба № 1 от 2003 г. за вписване в регистъра на корабите (ДВ, бр. 7 от 2003 г.) – когато е приложимо. 5. плавателните средства, оборудването и екипировката, с които се предоставя услугата, са придружени с документ от производителя или от упълномощено от него лице за съответствието с приложимите изисквания за безопасност, съгласно стандартите в

				сигнализация на спасителния пост. Тоест налице е изискване за такъв пост, като това изискване не трябва да бъде скрито в някое от приложенията, а да бъде поставено изрично в наредбата.		Приложение № 1, издаден от орган за контрол от Вида А, съгласно изискванията на ISO/IEC 17020, акредитиран от Национален орган за акредитация на страна по многостранното споразумение на ЕА (ЕА MLA) или многостранното споразумение на GLOBAL ACI (GLOBAL ACI MRA); 6. доставчикът на услугата е: а) утвърдил план за безопасност при предоставяне на услугата, чието минимално съдържание е посочено в ал. 2; б) определил отговорното лице за безопасността и управителя на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги, като функциите им могат да се съвместяват и изпълняват от едно от двете лица;

						в) осигурил провеждането на обучение и инструктаж на лицата, които са наети за предоставяне на услугата по мерките, включени в плана за безопасност. 7. ползването и съхранението на плавателните средства, екипировката и оборудването се извършва в съответствие с нормативните изисквания, посочени в приложимите нормативни актове и стандартите в Приложение 1. 8. на видно място и в четлива форма са поставени правила за безопасност съгласно ал. 3; 9. осигурена е предварителна информационна обезпеченост чрез табела или по друг обществено достъпен начин, която включва информацията по ал. 4.;

						10. изготвен и са правила за организацията и дейността на зоната за предоставяне на водноатракционните услуги по отношение на собствените и/или наети плавателни средства; 11. в зоната за предоставяне на водноатракционни услуги са осигурени моторна лодка или специално оборудван джет, способни да развият скорост, не по-малка от 12 възела, снабдени със спасителни и пожарогасителни средства, санитарен и превързочен материал и кръгъл спасителен пояс с въже с дължина 30 m; на бордовете на лодката/джета се изписва с ясно различими букви надпис: „Спасителна лодка"/„Спасителен джет" на български език и „Rescue boat" на английски език.“

						Предложение 4 не се приема. Пояснението не е необходимо. Предложение 5 не се приема. За водното спасяване и обезопасяването на водния обект, се прилага наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето, както е посочено в чл. 4 от проекта. А съгласно цитираната Наредба за водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи и басейните за обществено ползване, приета с Постановление № 82 на МС от 2024 г. (обн., ДВ, бр. 30 от 2024 г., изм. и доп., бр. 47 от 2024 г.) водните обекти, предмет на проекта на наредба подлежат на минимално обезопасяване (чл. 6, ал. 2, т. 1), а спасителните постове се разкриват при спазване изискванията на чл.

						9, сред които не са водните обекти, подлежащи на минимално обезопасяване.
				7. Коментари по чл. 7 1) На първо място искам да отбележа, че разпоредбата на чл. 7 е по-уместно да бъде в началото на раздел II, преди тази на чл. 5. Защото е важно първо да се посочи къде може да се предоставят водноатракционни услуги, а едва след това – при какви условия и ред. 2) На следващо място искам да предложа в ал. 1 на чл. 7 да се добави, че обособени зони за предоставяне на водноатракционни услуги могат да се организират само във водни обекти с дълбочина над 0,8 m. Мотиви: От заглавията на раздел III и на раздел IV се разбира, че не може да се предоставят водноатракционни услуги в плитки водни обекти, с дълбочина до 0,8 m. И смятам, че е редно това ограничение/изискване да бъде изрично записано и в чл. 7.	7. Приема се частично.	По т. 7: 1.Не се приема. Систематичното място на 7 се запазва в проекта, тъй като считаме, че на първо място е важно да се определи кой може да предоставя услугата (при спазването на какви условия), а след това да се посочи къде може да бъде предоставена. 2. Не се приема. Понеже в чл. 1 се създава ал. 2, която изрично посочва кои са водните обекти, считаме че предложението в конкретната норма вече се явява излишно. В чл. 1, ал. 2 има вида: „(2) По смисъла на тази наредба водни обекти за предоставяне на водноатракционни

				3) По отношение на ал. 2 предлагам: • да се посочи нормативният акт, с който се определя реда за издаване на разрешение за създаване и ползване на обособена зона. Мотиви: В проекта е посочено бланкетно, че за създаването на обособени зони за предоставяне на водноатракционни услуги съществува разрешителен режим. Но е необходимо за повече яснота да се посочи нормативният акт, с който е въведен този режим. • думите „и в която са въведени правила за безопасност" да се заменят с „и в която водната площ е максимално обезопасена и обозначена съгласно наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето". Мотиви: В проекта е посочено бланкетно, че в обособената зона трябва да са въведени правила за безопасност. Но липсва съществено уточнение, че тези правила за безопасност трябва да водят до максимално обезопасяване по смисъла на наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето.		услуги, представляващи източник на повишена опасност, са реки, язовири, езера, открити канали и други водни обекти, чиято дълбочина е над 0,8 m.". 3. Приема се по отношение на първата част от предложението. С оглед разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 1 от проекта, ал. 2 придобива следната редакция: „(2) Обособена зона по ал. 1 е подходящо организиран участък от бреговата ивица с прилежаща обозначена водна площ, за създаването и ползването на която е издадено разрешение за ползване, съгласно чл. 5, ал. 1, т. 1 и в която са въведени правила за безопасност.". Втората част не се приема, тъй като е невярна. Максималното

						обезопасяване по наредбата по чл.78, ал. 2 от Закона за здравето, както посочихме по-горе е неприложимо.
				4) Не подкрепям предложението за ал. 4, която предвижда обособяване на различни зони в акваторията на обособената зона в зависимост само от вида на използваните плавателни съдове. Според мен разграничението трябва да бъде на база вид на водноатракционните услуги. Тоест всеки отделен вид водноатракционни услуги да се предоставя в различна зона. Вярвам, че по този начин ще се обезпечи по-голяма сигурност за ползвателите на тези услуги, тъй като ще се намали вероятността отделни плавателни средства от един и същ вид, но използвани за различни услуги, да си пресичат курсовете и да си пречат взаимно, ако използват една и съща зона от акваторията. Затова предлагам ал. 4 да се промени по следния начин: (4) В случай че в акваторията на един воден обект се предоставят различни видове водноатракционни услуги, в рамките на акваторията на водния обект се обособяват		4.Приема се. Алинея 4 придобива предложеното съдържание: „(4) В случай че в акваторията на водния обект се предоставят различни видове водноатракционни услуги, в рамките на акваторията му се обособяват отделни зони за движение на плавателните средства, обслужващи съответните видове услуги.

				отделни зони за движение на плавателните средства, обслужващи съответните видове услуги. 5) Предлагам да се поясни как следва да се разбира изразът „забранена скорост", използван в т. 3 на ал. 6. Защото употребата на този израз в комбинация с „ограничена скорост" предполага, че става въпрос за зона, в която изобщо е забранено всякакво движение. Но ако е така, нека да се напише по-разбираемо.		5. Приема се. Съдържанието на т. 3 е редактирано: „3. зони с ограничена скорост или с временно въведена забрана."
				8. Коментари и предложения по чл. 8 1) Фигурата на управител на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги се въвежда за пръв път в наредбата с чл. 5, ал. 1, т. 7. Като в чл. 8 са разписани неговите задължения. Но не става ясно от кого се определя/назначава това лице, нито дали има някакви изисквания за заемането на тази длъжност. Затова предлагам в чл. 8 да се добави информация за това кой назначава/определя управителят на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги, както и дали има някакви изисквания за заемането на тази длъжност.	8.Приема се частично	По т. 8: 1.Принципно се приема. В чл. 5, ал. 1, т. 6 претърпя редакция. От б."б" в т. 6 изрично става ясно, че управителят на зоната се определя/назначава от доставчика на услугата. Редакцията на цялата алинея 1 сме посочили по-горе по Вашите коментари по чл. 5.

				2) В ал. 1 се съдържа изискване за вписване на собствени или наети плавателни средства. Но не става ясно по отношение на кого те се смятат за собствени или наети. От граматическа гледна точка изглежда, че става дума за управителят, но е по-вероятно всъщност да се има предвид доставчика на водноатракционни услуги. Освен това в т. 3 на ал. 1 не са посочени коректно някои от параметрите на плавателните средства. Например след „мощност на двигателя" е сложено в скоби „ако има такъв", като вероятно става въпрос за номера на двигателя. Също така пише „максимална дължина", сякаш дължината на корпуса не е фиксирана, а може да се променя. За да се избегнат неясnотите в ал. 1, предлагам тя да се промени по следния начин: *(1) Управителят на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги отговаря за изготвянето, воденето и съхранението на дневник за вписване на всички плавателни средства, използвани в зоната, който съдържа следната информация:* *1. дата и пореден номер на вписване;*		2.Приема се частично. „(1) Управителят на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги отговаря за изготвянето, воденето и съхранението на дневник за вписване на всички плавателни средства, който съдържа следната информация: 1. дата и пореден номер на вписване; 2. име (ако има такова) на плавателното средство; 3. вид и модел на плавателното средство, марка, номер и мощност на двигателя (когато има такъв), дължина, широчина, газене, максимална скорост, разрешен брой лица на борда; 4. наименование, седалище и адрес на управление, и телефон за връзка на доставчика на услугата.

				2. собствен номер и име (ако има такова) на плавателното средство; *3. вид и модел на плавателното средство, марка, номер (когато има такъв) и мощност на двигателя, дължина, широчина, максимално газене, максимална скорост, разрешен брой лица на борда;* *4. наименование, ЕИК, седалище и адрес на управление и телефон за връзка на доставчика на услугата.* 3) В ал. 2 се съдържа изискване за определяне на бордови номер на всички плавателни средства, вписани в дневника по ал. 1. А в същото време ал. 1 изисква при вписването в дневника да се посочи номер на плавателното средство. И съответно възниква въпросът защо след като едно плавателно средство задължително трябва да има номер, за да бъде вписано в дневника по ал. 1, след това за него трябва да бъде определен нов номер – бордови номер по ал. 2? Какъв е смисълът от втория, бордовия номер? И ако първият номер (този по ал. 1, т. 2) е поставен/нанесен на борда, как този номер ще се различава от „бордовия номер" по ал. 2?		3. Приема се по принцип. В чл. 8, ал. 1, т. 2 думите „номер и" са заличени, видно от . С това изменение ал. 2 е пределно ясна – какво е бордови номер е посочено в нея.

				Не се разбира и как се определя номера на зоната, който трябва да бъде част от бордовия номер. Във връзка с поставените по-горе въпроси предлагам ал. 2 и 3 да се отменят или, алтернативно, да се направят следните пояснения: • какво представлява бордовия номер по ал. 2 и как този номер, след като бъде нанесен/поставен върху корпуса на плавателното средство, ще се различава от другия номер на същото (номера по ал. 1), ако и той е поставен/нанесен върху корпуса; • как се определя номера на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги.		
				4) В чл. 8 не е посочено къде и за какъв срок трябва да се съхранява дневника. Предлагам тази нормативна празнота да се отстрани, защото в противен случай чл. 8 ще бъде до голяма степен лишен от смисъл.		4. Приема се. В чл. 8 се създава ал. 4: „(4) Дневникът по ал. 1 се съхранява за целия период на извършване на дейността от доставчика на услугата.“
				9. Разпоредбата на чл. 9 е изключително неясна и двусмислена. Нейният прочит веднага поражда въпросът защо управителят на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги трябва	9.Приема се	9. Разпоредбата на чл. 9 е редактирана съгласно предложението, с изключение на т. 1 от ал. 1, в която „собствен номер“ сме

				да води дневник за движението на собствените и/или наети плавателни средства. Защо за тази цел не може да се използва дневникът по чл. 8, а трябва да се създаде и поддържа отделен дневник!? Същевременно членуването на думата „собствените" по отношение на плавателните съдове навежда на мисълта, че става въпрос за плавателни средства, които са собственост на самия управител на зоната. Което неминуемо повдига въпросът дали при това положение управителят на зоната не се явява и доставчик на водноатракционни услуги. Но ако управителят на зоната е едновременно и доставчик на водноатракционни услуги, тогава как следва да се прилага разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 7, която изисква управителят на зоната да се „определя"!? Буди недоумение и това, че няма изискване в дневника за движението на плавателните средства да се записват имената на членовете на техните екипажи. И това при положение, че трябва да е ясно кой носи отговорност за управлението на всяко плавателно средство. Липсва и яснота как трябва да се прилага изискването за вписване в дневника за движението на		заменили с „бордови номер".

				плавателни средства на декларациите по чл. 10, ал. 2. Възможно е авторите на проекта да смятат, че данните от тези декларации трябва да се преписват в дневника. Или пък самите декларации да се прилагат към дневника. Но според мен най-удобно би било в дневника да се посочва номерът на декларацията, поставен съгласно чл. 10, ал. 3. Освен това, подобно на чл. 8, и в чл. 9 не е посочено от кого и за какъв срок трябва да се съхранява дневникът за движението на плавателни средства. Също така си заслужава да се отбележи и това, че в т. 1 се говори за номер на плавателното средство, но липсва яснота дали това е собственият номер по чл. 8, ал. 1 или е бордовият номер по чл. 8, ал. 2. Съответно ако тук се има предвид собственият номер на плавателното средство, още повече се поражда въпросът защо изобщо трябва да има и бордови номер. В заключение си позволявам, с цел да се разрешат поне част от гореизложените въпроси, да предложа чл. 9 да бъде променен по следния начин: *Чл. 9. (1) Управителят на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги*		

				отговаря за изготвянето, воденето и съхранението на дневник за движението на плавателните средства, ползващи зоната за предоставяне на водноатракционни услуги, в който се вписват следните данни: *1. собствен номер и име (ако има такова) на плавателното средство;* *2. номер на декларацията по чл. 10, ал. 2;* *3. дата и час на отплаване и на завръщане;* *4. брой на лицата, намиращи се на борда на плавателното средство при отплаването му.* *(2) Дневникът по ал. 1 се съхранява най-малко две години след края на годината, в която за последно е правен запис в него.*		
				10. Коментари и предложения по чл. 10 1) В ал. 1 се говори, че се провежда инструктаж на „всяко лице", но липсва пояснение, че става въпрос само за лицата, които искат да ползват съответната услуга. Освен това, на основание чл. 36, т. 3 от наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето, би следвало на ползвателите на водноатракционни услуги да се предоставят спасителни жилетки и съответно да се следи за	10. Приема се	10. Приемат се предложените редакции в чл. 10, с малки изменения, но при запазване на техния смисъл: **„Чл. 10.** (1) Доставчикът на водноатракционната услуга или наетите за предоставянето на услугата и обучени лица провеждат инструктаж преди началото на

				тяхното обличане преди началото на предоставянето на съответната услуга. Затова си позволявам да предложа ал. 1 да се допълни по следния начин: *(1) Доставчикът на водноатракционната услуга или наетите за предоставянето на услугата и обучени лица преди началото на предоставянето на услугата:* *1. провеждат инструктаж на всеки ползвател на услугата, като го запознават с правилата за безопасност и дават необходимите пояснения;* *2. предоставят на всеки ползвател на услугата спасителна жилетка и проверяват дали тя е правилно облечена и закрепена към тялото.* 2) В ал. 2 неправилно се сочи, че декларация трябва да се подписва от лицата, които ще ползват плавателни средства. В случая е правилно да се говори за лица, ползващи водноатракционни услуги, защото при някои видове такива услуги, например парасейлинг, ползването на плавателни средства се извършва само от членовете на екипажа. Също така няма нужда да се отбелязва изрично, че в декларацията се вписват		предоставянето на услугата на всяко лице, което ще ползва услугата, като го запознават с правилата за безопасност и дават необходимите пояснения. (2) Лицата, които ще ползват съответната водноатракционна услуга, подписват декларация, че са запознати с правилата за безопасно ползване на услугата. Ако лицата нямат навършени 14 години, декларацията се подписва само от пълнолетното лице, което ще ги придружава при ползването на услугата, като с това действие пълнолетното лице се съгласява и по отношение на малолетното лице с правилата за ползване на услугата и с рисковете, свързани с нея. (3) Декларациите по ал. 2 се номерират и

				имената на декларатора, защото това се подразбира от естеството на самия документ. Няма как да има анонимна декларация. Освен това в проекта не е съобразена нормата на чл. 13 от ЗОИБПАУПИПО, според която при малолетни лица декларация се подава само от пълнолетното лице, което ще ги придружава при ползване на услугата, като по този начин пълнолетното лице се съгласява и по отношение на малолетното лице с правилата за ползване на услугата и с рисковете, свързани с нея. Затова предлагам ал. 2 да се промени по следния начин: *(2) Лицата, които ще ползват съответната водноатракционна услуга, подписват преди началото на нейното предоставяне декларация, че са запознати с правилата за безопасно ползване на услугата. Ако лицата по предходното изречение нямат навършени 14 години, декларация се подписва само от съответното пълнолетно лице, което ще ги придружава при ползването на услугата, като с това действие пълнолетното лице се съгласява и по отношение на малолетното лице с правилата за ползване на услугата и с рисковете, свързани с нея.*		се съхраняват към съответния запис в дневника по чл. 9, ал. 1 за срока, в който се съхранява дневника.“

				3) В ал. 3 е посочено, че декларациите по ал. 2 се съхраняват за срок една година. Но не става ясно от кого се съхраняват. Изхождайки от контекста на ал. 1 и 2 може обосновано да се предположи, че тези декларации трябва да се съхраняват от доставчика на водноатракционните услуги. Но в същото време проектът предвижа тези декларации да бъдат част от дневника по чл. 9, който се поддържа от управителя на зоната. На база на чл. 9 и за да се избегне двусмисленото тълкуване, предлагам ал. 3 от чл. 10 да се допълни по следния начин: *(3) Декларациите по ал. 2 се номерират и се съхраняват за срок една година към съответния запис в дневника по чл. 9.*		
				11. Коментари и предложения по чл. 11 1) Предлагам в ал. 1 да се добави т. 5 със следното съдържание: *5. не са си поставили индивидуалните предпазни средства, които се изискват при ползване на услугата.* Мотиви: При редица водноатракционни услуги се изисква използването на индивидуални предпазни средства – каски, спасителни	11. Приема се частично	11. Приема се предложението в ал. 1 да се добави т. 5. Не се приема предложената редакция на ал. 2, тъй като считаме, че тя не усъвършенства нормата в проекта.

				жилетки, колани и други. Така че е редно да се въведе изрична забрана за ползване на такива услуги от лица, които не са си поставили нужните предпазни средства. 2) Според ал. 2 на чл. 11 от проекта не се допуска използването на моторни плавателни средства от лица под 14 години, ако не ги придружава пълнолетно лице, което да управлява плавателното средство. Но по този начин се заобикаля закона, тъй като в чл. 13 от ЗОИБПАУПИПО се съдържа изискване по отношение на всички видове водноатракционни услуги лицата, които не са навършили 14 години, да бъдат придружавани от пълнолетно лице. Като това лице, придружителят, се явява ползвател на същата водноатракционна услуга и не следва по никакъв начин да бъде ангажирано с управлението на плавателното средство, с което се предоставя тази услуга. Ето защо предлагам ал. 2 на чл. 11 да се приведе в съответствие със закона и да предвиди изискване за пълнолетен придружител във всички случаи, когато лице под 14 години иска		

				да ползва водноатракционна услуга. Например по следния начин: *(2) Не се разрешава използването на водноатракционни услуги от лица под 14-годишна възраст, които не са придружени от пълнолетно лице.*		
				12. В чл. 12 много бланкетно е посочено, че предоставянето на водноатракционни услуги е забранено при неблагоприятни метеорологични условия. Предлагам да се уточни кои метеорологични условия се смятат за неблагоприятни. Или поне да се добавят някои конкретни неблагоприятни събития като например буря, силен вятър (със скорост над 10 m/s) и проливен дъжд. В чл. 13 изключително лаконично е посочено, че при възникнал инцидент отговорното лице по безопасността незабавно уведомява компетентните контролни органи, като от текста се подразбира, че това става чрез обаждане на единния европейски номер за спешни повиквания 112. Като изобщо не се посочва какво означава инцидент в случая. Тоест оставено е изцяло на преценката на отговорното за безопасността лице да определи дали дадено събитие е инцидент или не.	12. Приема се частично	12. Разпоредбата на чл. 12 придобива следната редакция: „Чл. 12. Предоставянето на водноатракцинни услуги е забранено: при неблагоприятни метеорологични условия, като силен вятър и бури, силно вълнение на водата, намалена видимост и гъста мъгла, проливни дъждове и гръмотевични бури, вътрешни течения и опасно повишаване на водните нива. 2. преди изгрев и след залез слънце; 3. извън обособените зони по чл. 7, ал. 1.“ Където е необходимо към съответната услуга са разписани конкретни показатели за неблагоприятните

				Прави впечатление, че разпоредбата изобщо не държи сметка за нуждата от оказване на незабавна помощ на пострадалите при инцидента лица, както и за вземане на мерки за предпазване на други лица, включително зрители, намиращи се на мястото. Проектът не отчита и това, че според нормативните изисквания за водноспасителна дейност местата, където се практикуват водноатракционни услуги, подлежат на максимално обезопасяване, което включва и осигуряване на водноспасителна дейност. Което означава, че при възникнал инцидент отговорност лице по безопасността би трябвало да сигнализира на първо място на спасителя/спасителите, които се намират на място, за да могат те да реагират незабавно, и едва след това да подава сигнал на спешния телефон 112. Ето защо си позволявам да предложа чл. 13 да бъде променен по следния начин:		метеорологични условия.
				Чл. 13. *При възникнал инцидент* ***при предоставяне на водноатракционна услуга*** *отговорното лице по безопасността незабавно:* ***1. подава сигнал до спасителния пост, обслужващ***	13. Не се приема	13.Конкретните действия се обвързват с плана за безопасност и фактическата обстановка, за да не се създават неприложими

				зоната за предоставяне на водноатракционни услуги; ***2. извежда всички зрители и ползватели на водноатракционни услуги от мястото, където е станал инцидента, за да се осигури тяхната безопасност и да се обезпечи безпрепятствен достъп на спасителните служби;*** ***3. предприема мерки за безопасно връщане на брега на всички плавателни средства и надуваеми съоръжения, които се намират във водата;*** *4. уведомява компетентните контролни органи, включително националните служби за спешно реагиране, по реда, предвиден в Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 –* ***при необходимост****.*		задължения при всеки вид инцидент. Нормата обаче е допълнена, като в края е добавено „и при възможност оказва първа долекарска помощ на пострадалите лица".
				14. 1) В ал. 3 е пропуснато да се съобрази, че по закон ежегодните прегледи на водноатракционните съоръжения се извършва не от какъв да е орган за контрол, а от акредитиран орган от вида А. Освен това в ал. 3 е посочено, че прегледите се извършват по време на експлоатация, което се разбира в смисъл, че трябва да се правят по време на активния сезон, когато тези съоръжения	14. Не се приема.	14. Разпоредбата на чл. 14 е преосмислена и променена, поради което предложенията са неактуални. „Чл. 14. (1) Доставчиците на водноатракционни услуги поддържат плавателните средства/надуваемите съоръжения, оборудването и

				вече са в употреба. А е логично тези прегледи да се правят преди да започне използването на съоръженията, за да може да се гарантира тяхната изправност и безопасност. Освен това законът (ЗОИБПАУПИПО) не поставя изисквания за извършване на прегледите непременно по време на експлоатация на съоръженията. И така излиза, че наредбата необосновано предвижда по-ограничен режим за извършване на прегледите. Искам да отбележа и това, че наредбата, за разлика от закона, изобщо не предвижда извършването на първоначални проверки. Затова предлагам ал. 3 да се измени и допълни по следния начин: *(3)* ***Водноатракционните съоръжения подлежат на първоначален и на периодичен (ежегоден) преглед. Прегледите по изречение първо се извършват от акредитиран*** *орган за контрол* ***от вида А*** *за* ***проверка на съответствието с*** *изискванията за безопасност, разписани в* ***нормативната уредба*** *и приложимите стандарти* 2) В ал. 4 е посочено, че за всяко водноатракционно съоръжение трябва да се поддържа		екипировката в изправност и по начин, че да не създават предпоставки за замърсяване на околната среда. (2) Плавателните средства/надуваемите съоръжения, оборудването и екипировката, с които се предоставят водноатракционни услуги, се използват за тази цел, ако са придружени с документ от производителя или от упълномощено от него лице за съответствието на плавателните средства/надуваемите съоръжения, оборудването и екипировката с приложимите изисквания за безопасност, съгласно стандартите в Приложение № 1, издаден от орган за контрол от Вида А, съгласно изискванията на ISO/IEC 17020, акредитиран от

				технически паспорт. Но е пропуснато да се съобрази изискването на чл. 23, ал. 9 от ЗОИБПАУПИПО, според което част от този паспорт са и документите от първоначалната и периодичните проверки, както и сертификатите за съответствие. А този пропуск може да доведе до нееднозначно тълкуване и прилагане на нормативната уредба. Ето защо предлагам ал. 4 да се допълни, като се създаде второ изречение: *„Част от техническия паспорт са и документите от първоначалната и периодичните проверки, както и сертификатите за съответствие, издадени от акредитиран орган за контрол от вида А.*" 3) В ал. 5 се говори за плавателни средства, докато във всички предходни алинеи на чл. 14 се говори за съоръжения. Предлагам да се уеднакви терминологията, като в ал. 5 думите „плавателни средства" се заменят с „водноатракционни съоръжения". Алтернативно, ако все пак разпоредбата на ал. 5 трябва да разглежда плавателните средства, а не съоръженията, предлагам тя да се изнесе в отделен член, за да се избегне двусмислено тълкуване.		Национален орган за акредитация на страна по многостранното споразумение на ЕА (ЕА MLA) или многостранното споразумение на GLOBAL ACI (GLOBAL ACI MRA). (3) Доставчиците на водноатракционни услуги осигуряват поддръжка на плавателните средства/надуваемите съоръжения, оборудването и екипировката в съответствие с: 1. инструкциите на производителя; 2.предписанията на акредитирания орган за контрол от Вида А; 3. изискванията на приложимите нормативни актове и стандарти. (4) Всички дейности по поддръжка се документират в дневника по чл. 6, ал. 2.

				15. А по отношение на чл. 16 имам следните бележки и предложения: 1) В ал. 1 се сочи, че водноатракционна услуга с използване на джет може да се предоставя само **от** лице, което притежава правоспособност да управлява такова плавателно средство. Но така излиза, че ползването на този вид водноатракционна услуга се ограничава единствено до возене с джет, като не се допуска каране (управление) на джет от ползвател на услугата. А това по същество до голяма степен обезсмисля предоставянето на този вид услуги, защото интересът към тях по принцип е провокиран най-вече от възможността човек да покара за известно време бързоходно плавателно средство, а не просто да се повози (от някой друг) с такова. Аз лично се съмнявам, че целта на авторите на проекта е да се въведе забрана на карането на джетове и затова допускам, че е допусната неволна грешка при формулирането на ал. 1. Ето защо предлагам тази алинея да се промени по следния начин: *(1) Водноатракционна услуга **„Каране на джет"** може да се предоставя **само на** лице, което притежава правоспособност „водач на плавателен съд за*	15. Приема се по принцип	15. Разпоредбата е придобила пореден номер 15. Текстът на ал. 1 е редактиран, като е създадена и нова ал. 2: „(1) Водноатракционна услуга с джет може да се предоставя на лице, притежаващо правоспособност „водач на плавателен съд за лично ползване (джет)" или по-висока съгласно Наредба № 6 от 2021 г. за компетентност на морските лица в Република България (обн., ДВ, бр. 54 от 2021 г.). (2) Водноатракционна услуга с джет може да се предоставя и на лице, което не отговаря на изискването по ал. 1, ако са изпълнени едновременно следните условия: 1. лицето е навършило 16 години; 2. джетът е снабден с автоматична GPS система за контрол на района и скоростта;

				лично ползване (джет)", съгласно наредбата по чл. 87, ал. 1 от Кодекса на търговското корабоплаване. 2) Според ал. 3, т. 1 всеки джет трябва да е оборудван с GPS система за контрол на района и скоростта. Но под „GPS система" обичайно се разбира система за позициониране, тоест система за определяне на местоположението. А такива системи (за определяне на местоположението) не могат да изпълняват автоматично описаните контролни функции, освен ако не те не са свързани с органите за управление, така че да могат да променят курса и скоростта на движение без намесата на водача. Като следва да се има предвид, че системите, които имат такива функции (да променят сами параметрите на движението на превозното средство), в общоупотребимия български език се наричат автопилоти. Съответно възниква въпросът дали под „автоматична GPS система" всъщност се има предвид „автопилот". Също така искам да отбележа, че ал. 3 не е ограничена само до джетовете, използвани за водноатракционни услуги. Като по този начин се създава впечатлението, че изискванията		3. лицето е преминало инструктаж, проведен от управителя на зоната."

				за оборудването важи за всички джетове, включително и за тези, които са предназначени за спасителни дейности по силата на чл. 5, ал. 1, т. 13. Което поне на мен ми се струва неоправдано. Още повече, че предметният обхват на наредбата е ограничен само до водноатракционните услуги. За да се избегне двусмислено тълкуване и прилагане на ал. 3, предлагам: • да се допълни, че изискванията за оборудване важат само за джетове, използвани за предоставяне на водноатракционни услуги; • да се поясни какво означава „автоматична GPS система", включително и чрез даване на специално определение в §1 от допълнителните разпоредби. 3) В ал. 4 се въвеждат забрани за движение на джетовете. Но отново, както и в ал. 3, липсва уточнение, че те важат само за джетове, използвани за предоставяне на водноатракционни услуги. А по този начин излиза, че се уреждат общи правила за ползване на		

				джетовете, независимо с каква цел, с което се превишава предметния обхват на наредбата. Затова предлагам ал. 4 да се допълни, като се укаже, че посочените забрани се отнасят само до водноатракционните услуги. 4) Разпоредбата на ал. 5 допуска използването на джетове за теглене на хора при определени условия. Като очевидно се има предвид и тегленето на надуваеми съоръжения, макар това да не е написано ясно.Но от текста се разбира, че тегленето на хора, използващи надуваеми съоръжения, се разрешава само ако тези хора практикуват воден спорт за отдих и развлечение. Което поражда въпросът дали практикуването на воден спорт за отдих и развлечение представлява водноатракционна услуга. Защото ако в случая става въпрос за ползване на водноатракционни услуги с теглене на надуваеми съоръжения, разпоредбата на ал. 5 от чл. 16 влиза в противоречие с тази на чл. 19, която препраща към условията по чл. 18. Ако пък се прави разграничение между практикуване на водни спортове за отдих и развлечение и водноатракционни услуги (по принцип е логично да има такова		

				разграничение, защото ползването на услугите винаги е платено, докато практикуването на спорт не е), тогава е налице излизане извън предметния обхват на наредбата, който е ограничен само до водноатракционните услуги. Алинея 5 от чл. 16 се намира в противоречие и с чл. 20 (първият по ред, който е означен по този начин), който урежда реда за предоставяне на услугата „водни ски". Също така искам да обърна внимание, че при тегленето на хора с моторно плавателно средство обичайно се изисква в плавателното средство да има поне един човек, който постоянно да наблюдава тегления и да следи какви знаци подава той, за да може съобразно тези знаци да се промени режима или курса на движение на плавателното средство – да завие, да намали, да ускори и др. подобни. Като този човек (наблюдателя) следи и за това дали тегленият няма да падне във водата или да се удари в някакво препятствие. Но в проекта липсва изискване за осигуряване на такъв човек (наблюдател), което по никакъв начин не способства за осигуряване на безопасност, а точно обратното. Защото		

				предвиденото използване на свирка за подаване на сигнал за аварийно спиране не покрива всички възможни ситуации, в които може да се наложи бърза реакция от страна на водача на джета. Не на последно място по важност искам да отбележа и това, че с §6 от ПЗР на ЗОИБПАУПИПО в Кодекса на търговското корабоплаване е създадено легално определение за джет (плавателен съд за лично ползване), според което джетовете са проектирани да бъдат управлявани от едно или повече лица, застанали върху самия джет. Следователно, съгласно законовото определение, джетовете изобщо не са проектирани да се използват за теглене. Като е недопустимо това законово определение да се заобикаля чрез препращане към подзаконовия акт, посочен в ал. 5, т. 1, който не е актуализиран, откакто е обнародван през 2016 г. и не съответства на закона Затова, на база на всички гореизложени съображения, предлагам ал. 5 да се промени по следния начин: *(5) Не се разрешава използването на джетове за теглене на хора, каращи водни*		

				ски, или на надуваеми съоръжения.		
				15. Коментари и предложения по чл. 17 1) В ал. 1 на чл. 17 се говори за „високоскоростен плавателен съд", като не става ясно дали се има предвид „моторно бързоходна лодка" по смисъла на §1, т. 9 от ДР. Ако става въпрос за такава лодка, предлагам в ал. 1 на чл. 17 да се използва правилната терминология. Но ако „високоскоростен плавателен съд" е нещо различно от „моторно бързоходна лодка", предлагам в §1 на ДР да се добави определение за това понятие. 2) Раздробяването на изискванията към теглещите въжета в толкова голям брой точки на ал. 5 е необосновано. Например изискванията по т. 6 и т. 7 могат да се преместят в т. 1, а изискванията по т. 4 и т. 5 да се обединят в една точка. Не разбирам защо се изисква (т. 8) поставяне на маркировка единствено за сигнализация при доближаване на края на въжето. Защото ал. 9 поставя изискване за минималното разстояние при полет между парашутиста и теглещия плавателен съд. А за да се измерва точно това разстояние, е необходимо да има	15. Приема се частично	15. По чл. 17, сега с пореден номер 16: 1.Приема се. Думите „високоскоростен плавателен съд" са заменени с „моторна бързоходна лодка". 2. Приема се. Алинея 6 става ал. 5 и придобива следната редакция: „(5) Теглителните въжета трябва: 1. да са двойно оплетени, да нямат възли или усуквания и да се задържат над водата; 2. да са с минимално разкъсващо усилие в незаплетено състояние от 2722 kgf, съответно 26693.7 N или 6000 lbf;

				ясно видима маркировка на всеки метър от въжето. За да бъдат структурирани по-ясно изискванията към теглещото въже, предлагам ал. 5 да се промени по следния начин: *(5) Теглителните въжета трябва:* *1. да са двойно оплетени,* ***без възли и усуквания, и да се задържат над водата****;* *2. да са с минимално разкъсващо усилие в незаплетено състояние от 2722 kgf, съответно 26693.7 N или 6000 lbf;* *3. да отговарят на стандарт БДС EN ISO 2307:2019 в неговата актуална версия;* *4.* ***да имат дължина от 200 m до 365 m****;* ***5.*** *да са маркирани по начин, позволяващ:* ***а) точно определяне на разстоянието между плавателния съд и парашута при спазване на изискванията на ал. 9****;* *б) преустановяване на развиването при поява на маркировката, като при това на барабана на лебедката остава минимум един пълен ред въже.* 3) Според ал. 10 парашутът за парасейлинг може да се издига най-много на 36,6 метра. Но липсва яснота как и от кого се контролира височината на		3. да отговарят на стандарт БДС EN ISO 2307:2019 в неговата актуална версия; 4. да имат дължина от 200 m до 365 m; 5. да са маркирани по начин, позволяващ: а) точно определяне на разстоянието между плавателния съд и парашута при спазване изискванията на ал. 9; б) преустановяване на развиването при поява на маркировката, като при това на барабана на лебедката остава минимум един пълен ред въже." 3. Подразбира се, че екипажът на лодката следва да следи за спазването на това изискване, а доставчикът на

				полета, което създава нормативна празнина. Предлагам да се отстрани тази нормативна празнина, за да е ясно кой носи отговорност при неспазване на ограничението по ал. 10. 4) Според ал. 14 преди всяко ползване на услугата управителят на зоната или упълномощено лице извършва проверка на въжето за теглене, както и на компонентите на парашута, към които е прикрепено лицето (по всяка вероятност се има предвид ползвателя на услугата). И веднага възниква въпросът защо тези проверки се вменяват като отговорност на лица, за които не е ясно дали изобщо притежават нужните компетенции. Както и защо тези проверки не могат да се извършват от отговорникът за безопасността или от членове на екипажа на плавателния съд, което е далеч по-логично. И след като проверката трябва да се извършва преди всяко ползване на услугата и трябва да включва и проверка как е прикрепен ползвателя на услугата към парашута, излиза, че управителят на зоната или упълномощено от него лице трябва постоянно да се намира на борда на плавателния съд.		услугата носи отговорността. 4. Приема се. Алинея 14 става ал. 13 и в нея думите „управителят на зоната или упълномощено от него лице" се заменят с „отговорното лице за безопасността или упълномощено от него обучено лице"

				При това положение как управителят на зоната ще си върши другите задължения!? А като се има предвид, че за да се извърши надлежна проверка на въжето, то трябва да бъде развито докрай, излиза, че предоставянето на услугата при спазване на изискванията на ал. 14 ще бъде силно затруднено. И за да се избегнат тези затруднения, най-вероятно изискванията на ал. 14 ще се спазват само проформа. Особено като се има предвид, че според проекта не се изисква документиране на проверките по ал. 14. На база на горните съображения може обосновано да се заключи, че в предложения вариант разпоредбата на ал. 14 по-скоро ще създава проблеми, отколкото да способства за повишаване на безопасността. Затова предлагам ал. 14 или да отпадне от проекта или да се редактира из основи, за да се отстранят описаните по-горе слабости.		
				16. **Коментари и предложения по чл. 18 и чл. 19** 1) Според ал. 1 от чл. 18 услугата, позната под името „водна шейна", се извършва с моторна лодка. И толкова. Изобщо не е споменато, че	16. Приема се по принцип	16. Разпоредбата на чл. 19 отпада. Съгласно дефиницията на „Водна шейна" (§ 1, т. 11 от ДР на проекта на наредба) всички надуваеми

				всъщност при тази услуга моторната лодка тегли привързано с въже към нея надуваемо съоръжение, което може да се оприличи на теглене на шейна по снега през зимата. Откъдето идва и популярното име на услугата – водна шейна. На практика с ал. 1 се създава грешна представа за това какво представлява услугата, която е позната под името „водна шейна". 2) В следващата алинея (ал. 2) е посочено, че „водната шейна" трябва да е снабдена с валидни документи за техническа годност и да има застраховка на местата. Което поражда най-малко следните въпроси: • Какво е това „водна шейна"? След като думата „водна" е членувана („водната"), явно става въпрос за някакъв обект, който вече е известен от предходни разпоредби. Но в предходната разпоредба (ал. 1) се говори за услуга „водна шейна", а не за обект „водна шейна". Следователно трябва да се поясни какво представлява обектът „водна шейна". • Кой проверява и удостоверява техническата годност на		съоръжения, теглени от моторна бързоходна лодка или джет се обхващат от чл. 18, който, с оглед направените коментари, придобива следната редакция и пореден номер 17: „Чл. 17. (1) Водноатракционна услуга "Водна шейна" се извършва с моторна бързоходна лодка или с джет, отговарящ на изискванията по чл. 15, ал. 4, с които се извършва теглене на надуваемо съоръжение, с екипаж от двама души и при спазване изискванията на чл. 15, ал. 5. (2) В зоните на свързване (към лодката/джета и към съоръжението) е забранено използването на тежки метални карабинери или шегели. (3) За водната шейна трябва да има издадени от производителя или от

				една „водна шейна"? И какво означава „водната шейна" да е снабдена с валидни документи (в проекта се използва множествено число) за техническа годност? Трябва ли тези документи да се намират постоянно на борда на „водната шейна"? • При положение че „водната шейна" по същество представлява надуваемо съоръжение, изработено от каучук или каучукоподобен материал, което трябва, на основание чл. 23 от ЗОИБПАУПИПО, да подлежи на първоначална и периодична (ежегодна) проверка за съответствие, извършвана от акредитиран орган от вида А, защо в проекта няма нито дума за това законово изискване? • За каква застраховка на местата става на въпрос? Ако се изисква отделна застраховка, различна от тази по чл. 8 от ЗОИБПАУПИПО, защо за услугата „воден парашут" (чл. 17 от проекта) няма същото изискване? А ако става дума за		упълномощено от него лице документи за съответствие с приложимите изисквания за безопасност. (4) Лицата, които се намират на водната шейна, носят индивидуални спасителни жилетки с прикрепена свирка за подаване на сигнал за аварийно спиране. (5) Не се допуска предоставяне на услугата на лица, чиято възраст или тегло не отговарят на изискванията на производителя на водната шейна, съответно на изискванията, посочени в плана за безопасност за извършване на водноатракционната услуга. (6) На лица на възраст под 18 години услугата се предоставя след подписване на декларация за съгласие от родителите, настойниците или

				застраховката по чл. 8 от ЗОИБПАУПИПО, защо тя се нарича по друг начин, който поражда двусмислие? 3) С разпоредбата на чл. 19 се предвижда субсидиарно прилагане на чл. 18 за за „други водноатракционни услуги". Но така на практика се обхващат всички неупоменати изрично водноатракционни услуги, включително и такива, при които не се използват надуваеми съоръжения. Което е много погрешно. Предлагам тази неточност да се отстрани. 4) В чл. 19 се използва думата „банани" (в проекта е без кавички) без да се отчита, че с тази дума обичайно се обозначава тропически плод. Като по този начин човек може да си помисли, че става въпрос за услуги с плод (банан), а не за услуги с надуваемо съоръжение във формата на банан. Което представлява явно нарушение на изискването на ЗНА разпоредбите да се формулират ясно и недвусмислено. 5) Също така искам да обърна внимание, че в чл. 19 се използва изразът „надуваеми уреди за теглене", който е изключително непрецизен. Така		попечителите им, в която те вписват имената си и имената на лицето, което ще ползва услугата. Лица, ненавършили 14 години, се придружават от пълнолетно лице. (7) Не се допуска броят на лицата, които се намират на водната шейна, да надвишава броя на местата, определен от производителя.

				не само се влиза в противоречие с терминологията, използвана в закона (в т. 2 от §1 на ДР от ЗОИБПАУПИПО се говори за надуваеми съоръжения), но и се създава грешното впечатление, че тези „уреди" се използват, за да се тегли с тях нещо друго. 6) Не става ясно защо в проекта се съдържа разпоредба (чл. 18), с която изрично се урежда начина за предоставянето на услуги с определен вид надуваеми съоръжения (водни шейни), след което с друга разпоредба (чл. 19) се предвижда, че за всички други услуги с надуваеми съоръжения също се прилага реда, установен с първата разпоредба (чл. 18). Много по-ефективно е с една разпоредба да се определи общ ред за предоставяне на услуги с теглене на надуваеми съоръжения, независимо от това как се наричат тези услуги. С оглед на гореизложените коментари си позволявам да предложа чл. 18 и чл. 19 да се обединят в една разпоредба със следното съдържание: ***Чл. хх.*** *(1) Водноатракционни услуги с теглене на надуваеми съоръжения се извършва с моторна бързоходна лодка, която е оборудвана с подходящи теглични устройства, и с*		

				надуваеми съоръжения, които имат: *1. валиден сертификат за съответствие, издаден съгласно чл. 23 от ЗОИБПАУПИПО;* *2. паспорт, неразделна част от който са документите от първоначалните и периодичните проверки, както и сертификатите за съответствие по т. 1.* *(2) Моторната лодка, използвана за теглене на надуваеми съоръжения, трябва да има екипаж от най-малко двама души, като при потегляне и при връщане към брега се спазват изискванията на чл. 16, ал. 6.* *(3) Всички лица, които се намират на надуваемото съоръжение, носят индивидуални спасителни жилетки с прикрепена свирка за подаване на сигнал за аварийно спиране. Членовете на екипажа на моторната лодка, която тегли надуваемото съоръжение, също носят спасителни жилетки.* *(4) Не се допуска:* *1. броят на лицата, които се намират едновременно на водната шейна, да надвишава броя на местата, определен от производителя;* *2. качване на надуваемото съоръжение на:* *а) лица, чиято възраст или тегло не отговарят на изискванията на производителя, съответно на*		

				изискванията, посочени в плана за безопасност за извършване на водноатракционната услуга; *б) лица на възраст под 14 години, които не се придружават от пълнолетно лице.*		
				17. Коментари и предложения по чл. 20 за услугата „водни ски" На първо място искам да отбележа, че в проекта има два члена, означени като чл. 20. И за да не бъда разбран погрешно, специално пояснявам, че изложените по-долу бележки и предложения се отнасят до първия по ред чл. 20 от проекта, който е посветен на услугата „водни ски". 1) В ал. 1 се съдържа грешна препратка към чл. 16, ал. 7 (чл. 16 има само 6 алинеи). Освен това липсва изискване поне един от членовете на екипажа на лодката постоянно да наблюдава скиора, за да може да реагира незабавно при падане във водата или при подаване на сигнал с ръка за корекция на движението на лодката (по-бавно, по-бързо, спиране, връщане към брега). Затова предлагам ал. 1 да се промени по следния начин: *(1) Водноатракционна услуга „Водни ски" се извършва с моторна бързоходна лодка, с екипаж не по-малко от двама души,* ***от които единият***	17.Приема се частично	17. Алинея 1 на чл. 20 (сега чл. 18) е редактирана, съобразно направеното предложение: „(1) Водноатракционна услуга „Водни ски" се извършва с моторна бързоходна лодка, с екипаж не по-малко от двама души, от които единият непрекъснато наблюдава водния скиор (ползвателят на услугата) и при подаване на сигнал с ръка от него (по-бавно, по-бързо, спиране, връщане към брега) подава съответна команда към водача на лодката, като съответно се спазват изискванията на чл. 15, ал. 5."

				непрекъснато наблюдава водния скиор и при подаване на сигнал с ръка от него (по-бавно, по-бързо, спиране, връщане към брега) подава съответна команда към водача на лодката, като съответно се *спазват изискванията на чл. 16, ал.* ***6****.* 2) В ал. 2 е посочена само максималната дължина на въжето за теглене, но не и минимално допустимото отстояние между водния скиор и плавателния съд при теглене, което е съществено от гледна точка на безопасността. Затова предлагам да се добави, че минималното разстояние между моторната лодка и водния скиор по време на теглене е 6 м. 3) Второто изречение в ал. 2 е неясно формулирано. В него е посочено, че напречното сечение на въжето за теглене трябва да бъде най-малко осем милиметра. Но не се разбира какво се има предвид под „сечение" – може да става въпрос за диаметъра (дебелината) на въжето, но може да се има предвид и площта (лицето) на въжето. Ако е второто – тогава минималният размер трябва да бъде посочен в квадратни милиметри. За да се избегне двусмислено тълкуване, предлагам в изречение второ на ал. 2 думата		2. Не се приема, тъй като не става ясно защо са предложени именно 6 м., освен това дължината на въжето е различна когато става дума за „нормално каране" и за начинаещи или за напреднали и за изпълняването на трикове във въздуха при карането на водни ски, поради което сме преценили това изискване да не се разписва изрично. Приема се коментара относно второто изречение, сега ал. 2: „(2) Въжето за теглене е с дължина до 23 m и дебелина 8 mm, от плаващ материал, за задържане над водата."

				„сечение" да се замени с по-ясно разбираема дума. И ако става въпрос за площ на въжето, минималната стойност да се посочи в квадратни милиметри. 4) В ал. 6 е посочено, че лица на възраст под 14 години могат да ползват услугата „водни ски", ако се придружават от пълнолетно лице. Което означава, че в тези случаи ще има двама водни скиори, като е много вероятно те да имат различен ръст. При това положение не става ясно как двамата водни скиори ще могат да се държат едновременно за въжето за теглене. Нито как ще се гарантира, че двамата водни скиори няма да се сблъскат помежду си. Не е ясно и как трябва да реагират наблюдателят и водачът на лодката, ако двамата водни скиори едновременно дават различни сигнали за корекция на движението на моторната лодка. За да се гарантира максимално високо ниво на безопасност при ползването на услугата „водни ски", предлагам да не се допуска ползване на услугата от повече от едно лице. За целта ал. 6 може да се промени по следния начин: *(6) Не се допуска едновременното ползване на*		4. Приемат се направените коментари, но не се приема предложената ал. 6. Редактирана е ал. 6 – сега като ал. 6 и 7 и считаме, че текстът е ясен: „(6) На лица на възраст под 18 години услугата се предоставя след подписване на декларация за съгласие от родителите, настойниците или попечителите им, в която те вписват имената си и имената на лицето, което ще ползва услугата. (7) На лица под 14 години услугата се предоставя след подписване на декларацията по ал. 6 и с пълнолетен придружител, осигурен от доставчика на услугата –

				услугата „Водни ски" от две или повече лица.		наблюдаващият по ал. 1.»
				18. Коментари и предложения по чл. 20 за услуги с яхти и катамарани 1) В ал. 2 са споменати само яхти и катамарани. Предполагам, че ветроходните лодки са неволно изпуснати и затова предлагам да се включат в обхвата на ал. 2. Освен това ал. 2 може да се обедини с ал. 5 по следния начин: *(2)* ***Плавателните съдове по ал. 1*** *трябва да:* *1. имат ясна маркировка за максималния брой допустими ползватели (пасажери) на борда;* *2. разполагат с аптечка, пожарогасители, сигнални ракети и спасителни плотове за* ***максималния брой пасажери*** *според капацитета си.* 2) Разпоредбата на ал. 3 изисква задължително провеждане на инструктаж на български език и на английски език, като подобно изискване не се прилага за другите видове водноатракционни услуги. Като не са изложени мотиви защо трябва да се прави инструктаж и на двата езика, дори и сред ползвателите на услугата да няма чужденци.	18. Приема се	18. Всички предложения относно чл. 20, сега чл. 19 се приемат и съобразно това разпоредбата придобива следната редакция: „Чл. 19. (1) Водноатракционни услуги с моторно-ветроходна яхта, ветроходна лодка, катамаран се предоставят за извършване на краткотрайни плавания с развлекателна цел в езера или язовири. (2) Плавателните средства по ал. 1 трябва да: 1. имат ясна маркировка за максималния брой допустими ползватели (пасажери) на борда; 2. разполагат с аптечка, пожарогасители, сигнални ракети и спасителни плотове за максималния брой пасажери според капацитета си.

				Затова предлагам от ал. 3 да се заличат думите „на български и английски език". 3) В ал. 4 от една страна се говори за „лица на борда", тоест на всяко място в плавателния съд, а от друга страна става въпрос само за ветроходни лодки и отворени катамарани. Което навежда на мисълта, че предвидената мярка за безопасност се отнася само до лица, които се намират на открито, тоест на палубата на плавателния съд. Затова предлагам ал. 4 да се промени по следния начин: *(4) По време на плаването всички лица, които се намират на палубата или на друго открито място на борда на плавателния съд, носят индивидуални спасителни жилетки.* 4) За по-голяма яснота забранителните разпоредби обичайно се формулират по схемата „Забранява се ..... еди какво си". По този начин от пръв поглед се разбира, че става въпрос за някаква забрана. Но в ал. 6 думите „забранява се" са сложени по средата на текста и така лесно могат да останат незабелязани. Затова предлагам тази разпоредба да се редактира по следния начин:		(3) Преди всяко отплаване се провежда задължителен инструктаж за безопасност на пасажерите. (4) По време на плаването всички лица, които се намират на палубата или на друго открито място на борда на плавателния съд, носят индивидуални спасителни жилетки. (5) Забранява се предоставянето на водноатракционни услуги по ал. 1 при вълнение над 3 бала и скорост на вятъра над 12 m/s."

				„Забранява се предоставянето на водноатракционни услуги по ал. 1 при вълнение над 3 бала и скорост на вятъра над 12 m/s.“		
				19. Коментари и предложения по чл. 21 Разпоредбата на ал. 4 въвежда противоречие с ал. 3, тъй като лица под 16 години са и всички лица на възраст под 14 години. Освен това в тази разпоредба се говори за отстояние от сърф, което предполага, че се отнася само до водноатракционни услуги, при които се използва сърф. Но не всички услуги, посочени в ал. 1, са такива. Затова предлагам формулировката на ал. 4 да се прецизира, за да е ясно за кои точно лица и за кои точно услуги се отнася.	19. Приема се.	19. Разпоредбите на чл. 21, сега чл. 20 са изчистени от отбелязаното противоречие: „Чл. 20. (1) Водноатракционни услуги като „Уейборд“, „Уейскейт“, „Флайборд“, „Ховърборд“, „Джетпак“, „Уиндсърф“, „Уейксърф“, „Кайтсърф“, „Падълборд“, „E-foil” и “E-sup” и други се извършват с плавателни средства на въздушна възглавница или други подобни плавателни съдове за придвижване върху или над водната повърхност. (2) Доставчикът на услугите по ал. 1 е длъжен да: 1. осигури технически изправни плавателни средства/съдове;

						2. предостави на ползвателите необходимото оборудване, включително спасителни жилетки; 3. извърши задължителен инструктаж на ползвателите на услугата относно управлението и безопасното ползване. (3) На лица на възраст под 18 години услугата се предоставя след подписване на декларация за съгласие от родителите, настойниците или попечителите им, в която те вписват имената си и имената на лицето, което ще ползва услугата. (4) На лица под 14 години услугата се предоставя след подписване на декларацията по ал. 3 и с пълнолетен придружител, осигурен от доставчика на услугата, който

						разполага с подходящо средство и се намира на разстояние, не по-голямо от 50 (петдесет) метра от съответното плавателно средство/плавателен съд, по време на неговото използване. Придружителят може да придружава най-много две лица под 14 години.“
				20. К**оментари и предложения по чл. 22** 1) Предлагам да се поясни какво означава изразът „водни обекти със спокойна вода“, който се използва в чл. 22. Защото от ал. 6 на втория по ред чл. 20 се подразбира, че в езерата и язовирите може да има вълнение над 3 бала. Поради което тези водни обекти (езера и язовири) едва ли могат да се определят като такива със спокойна вода. 2) Според т. 1 на ал. 2 плавателното средство трябва да бъде оборудвано с индивидуални спасителни жилетки за всички лица на борда. Което се разбира, че тези жилетки се обличат само в случай на опасност. Но по този начин не се гарантира безопасност, защото при възникване на опасност може да	20. Приема се частично	20. Не се приема предложението за въвеждане на самостоятелна дефиниция на „водни обекти със спокойна вода“, тъй като безопасността за ползвателите ще се определя чрез конкретните метеорологични условия, характеристиките на водния обект и указанията на производителя. Услугата следва да се предоставя в съответния воден обект, когато водите в него са в спокойно състояние.

				се окаже, че няма време за обличане на жилетките. Затова предлагам да се постави изискване ползвателите на услугите да носят спасителни жилетки. 3) Според т. 3 на ал. 2 плавателните средства по ал. 1 трябва да бъдат оборудвани с устройство или конструкция, които осигуряват устойчивост (неясно на какво) и предотвратяват преобръщане при нормална експлоатация. В същото време ал. 1 изисква плавателните съдове да бъдат стабилни, без да е ясно какво точно се има предвид. Ако стабилността по ал. 1 се обезпечава от оборудването по ал. 2, т. 3, тогава предлагам в ал. 1 да се заличи думата „стабилни" и запетаята пред нея, за да се избегне противоречие с ал. 2, т. 3.		Останалите коментари са взети под внимание.
				21. Предложения по чл. 23 Предлагам в ал. 23 да се добави нова алинея, с която да се поясни как предоставянето на услугата „рафтинг" се съчетава с изискванията по чл. 7, най-вече с оглед на забраната по чл. 12, т. 3. Както и алинея, в която да се посочи как управителят на зоната за предоставяне на водноатракционни услуги (ако изобщо може да се говори за такава зона при този вид	21. Приема се частично	21. Коментарът по отношение на воденето на дневника по чл. 9 и нуждата от него при предоставянето на услугата „Рафтинг" е взет под внимание и в чл. 23, сега чл. 22 е създадена ал. 5, съгласно която изискванията за

				водноатракционна услуга) трябва да изпълнява задължението си по чл. 9, т. 3 по отношение на отбелязването на дата и час на завръщане в дневника за движението на плавателните съдове. Също така предлагам да се посочи как при „рафтинг" отговорникът по безопасността ще изпълнява задължението си по чл. 13. Защото ако той не се намира на борда на плавателното средство и същевременно няма видимост към него, няма как да разбере, че е възникнал инцидент.		водене на дневник по чл. 9 не се прилагат. Коментарът относно задължението на отговорното лица за безопасността по чл. 13 не се приема, тъй като той може да бъде отправен към всяка друга услуга, при използвания подход. При лично видян или предадена информация за инцидент от служител към фирмата – доставчик на услугата, отговорното лице следва незабавно да предприеме действията по чл. 13.
				22. Коментари и предложения по раздел IV 1) В чл. 24 е пропуснато да се поясни за какъв доставчик става дума, което прави разпоредбата неясна и двусмислена. Освен това в текста е допусната техническа грешка – вместо „ползвателите" пише „поползвателите". 2) Разпоредбата на чл. 25 препраща към Наредбата за съществените изисквания и оценяване съответствието на личните предпазни средства (ДВ, бр. 6 от 2018 г.), която от своя	Частично прието	1.Приема се относно чл. 24 (сега чл. 23). Текстът е редактиран. 2. Приема се по принцип. Член 25, сега 24, придобива следната редакция: „Чл. 24. Индивидуалните

				страна препраща към Регламент (ЕС) 2016/425 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно личните предпазни средства и за отмяна на Директива 89/686/ЕИО на Съвета (ОВ, L 81/51 от 31 март 2016 г.), наричан за краткост "Регламент (ЕС) 2016/425". Като изобщо не е съобразено, че според чл. 8 от въпросната наредба е достатъчно личните предпазни средства да носят маркировка „CE", за да се удостовери, че отговарят на изискванията на Регламент (ЕС) 2016/425. Не е съобразено и това, че материята, която се цели да бъде уредена с чл. 25, може да бъде уредена или в чл. 24 чрез подходящо допълнение или като отделна алинея. 3) Смятам, че чл. 26 е по-скоро излишен, тъй като е достатъчно предпазните средства да носят маркировка „CE" като доказателство, че отговарят на изискванията на Регламент (ЕС) 2016/425 и осигуряват необходимата защита. Освен това употребата на думите „размерите на използващия ги" ми се струва неподходяща за нормативен документ, като по-		предпазни средства по чл. 23 трябва да: 1. имат нанесена маркировка "CE" в съответствие с изискванията на чл. 16 и 17 от Регламент (ЕС) 2016/425. 2. осигуряват защита от рисковете, според категориите рискове, определени в приложение I от Регламент (ЕС) 2016/425, без те самите да водят до увеличаване на който и да е риск и да съответстват на физическите размери на използващите ги лица, ако е това е възможно/допустимо, след подходящо регулиране. 3. Приема се. Разпоредбата отпада от проекта.

				удачно ми се вижда използването на „анатомичните особености на ползващото лице". На база предходните три коментара предлагам чл. 25 и чл. 26 да отпаднат от проекта, а чл. 24 да се промени по следния начин: ***Чл. 24.*** *Доставчиците на водноатракционни услуги осигуряват за ползвателите на тези услуги индивидуални предпазни средства с маркировка „CE" и с възможност за настройки съобразно анатомичните особености на ползващото лице, които защитават от рисковете, произтичащи от съответната услуга.* 4) Предлагам в чл. 28 да се заличат думите „на услуга по чл. 2", защото от начина, по който е формулирана разпоредбата, се разбира, че става въпрос за различни ползватели на индивидуални предпазни средства, а не на услуги. 5) Разпоредбата на чл. 29 е абсолютно безполезна във вида, в който е предложена, защото посочва единствено за чия сметка се извършват определени дейности, но не и дали тези дейности са задължителни. Освен това от гледна точка на		4.Не се приема. Текстът не се разбира по коментирания начин. 5. Приема се Нормата е редактирана и е с пореден номер 27: „Чл. 27. (1) Индивидуалните предпазни средства, които са предназначени за

				безопасността не мисля, че е добра идея изобщо да се допуска извършване на ремонт на повредени предпазни средства. Когато става въпрос за защита на човешкото здраве и живот, не бива да се правят компромиси. Още повече, когато не е ясно от кого и как ще бъде извършен ремонта на едно предпазно средство, нито дали този ремонт ще възстанови изцяло неговите оригинални свойства и характеристики. Затова предлагам чл. 29 да се промени по следния начин: ***Чл. 29.*** *(1) Индивидуалните предпазни средства, които са предназначени за многократна употреба, се почистват и дезинфекцират ежедневно, след приключване на използването им.* *(2) Не се допуска използване на предпазни средства, които са счупени, деформирани или с нарушена по друг начин конструктивна цялост, както и на такива, които по някаква причина не могат да се закрепят сигурно към тялото, включително поради неработеща закопчалка или недостатъчна притискаща сила (например при разхлабени ремъци или връзки).* *(3) Предпазни средства, които са повредени или имат понижени технически*		многократна употреба, се почистват и дезинфекцират ежедневно, след приключване на използването им. (2) Не се допуска използване на предпазни средства, които са счупени, деформирани или с нарушена по друг начин конструктивна цялост. (3) Повредените предпазни средства се подменят с нови от същия вид, които осигуряват ефективно предпазване срещу съответните рискове.“

				характеристики спрямо номиналните, незабавно се подменят с нови от същия вид, които осигуряват ефективно предпазване срещу съответните рискове.		
				23. Коментари и предложения по допълнителната разпоредба 1) В §1 номерацията е разместена, тъй като определението за израза „воден обект" е отишло на нов ред и съответно е номерирано погрешно като т. 2. А оттам е нарушена цялата последваща номерация. 2) Липсва обяснение за смисъла на израза „технически съоръжения за придвижване върху или над водната повърхност". 3) В определението за моторна бързоходна лодка (т. 9 от проекта) предлагам да се поясни, че стойността 15 kW се отнася до максималната мощност на двигателя. 4) Предлагам определението за „джет" да се промени по следния начин: *„Джет" е плавателно средство по смисъла на т. 58 от §1а от допълнителните разпоредби на Кодекса на търговското корабоплаване.*	23. Приема се.	23. Приемат се всички коментари относно § 1 и съответните точки (дефиниции) са редактирани. Първите две дефиниции отпадат от проекта. В дефиницията на моторна бързоходна лодка се пояснява, че стойността 15 kW се отнася до максималната мощност на двигателя. Предложената дефиниция на „джет" е възприета изцяло. Предложената корекция относно дефиницията на „водни ски" е отразена. Дефиницията на „моторна ветроходна яхта" е редактирана и са избегнати коментираните думи.

				Мотиви: Съгласно чл. 37, ал. 1 от Указа по прилагане на ЗНА думи или изрази с утвърдено правно значение трябва да се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове. И след като със ЗОИБПАУПИПО в Кодекса на търговското корабоплаване беше създадено легално определение на израза „плавателно средство за лично ползване (джет)", най-правилно е в наредбата да се направи препратка към него, за да се избегне противоречие. 5) Предлагам в определението за водноатракционна услуга „водни ски" (т. 13) думите в края „обути от ползващия услугата" да се заменят с „обути на краката". **Мотиви:** Употребата на израза „обути от ползващия услугата" е граматически неправилна, защото преди това вече е станало ясно от кого са обути ските (това е лицето, което е теглено) и съответно няма нужда да се прави ново пояснение, което при това звучи глупаво. 6) В определението за „ветроходна лодка" се използва сравнителната степен „по-малък" с цел съпоставка на ветроходната лодка с друг плавателен съд. Но при положение че не е ясна обичайната големина на един плавателен съд, това сравнение		

				прави определението неясно. Затова предлагам „по-малък" да се замени с „малък" или с конкретни параметри, определящи големината на лодката. 7) В определението за „моторно-ветроходна яхта" е посочено, че това е „луксозен" или „комфортен" плавателен съд. Явно луксозен и комфортен са две различни неща, затова предлагам да се поясни в какво се състои разликата между тях.		
				24. Имам още няколко бележки и предложения по проекта, а именно: 1) В § 4 от ПЗР препратката към чл. 19 и чл. 20 е грешна. 2) Приложение № 1 неправилно е отбелязано, че е към чл. 5, ал. 1, т. 5. 3) В Приложение №2, раздел I, т. 2, буква „в" е посочено, че скоростта в коридора за подход се ограничава до 5 км/ч (3 възела), като по този начин се отличава съществено от скоростта, посочена в чл. 16, ал. 6. Предлагам стойностите на скоростта на двете места да се уеднаквят. 4) В Приложение №2, раздел I, т. 3 се използва израза „открити води", който обикновено се използва за морска акватория. Предлагам този израз или да се	24. Приема се.	24. Отразено в проект

				заличи, или да се поясни какво означава при езера или язовири.		
4.	**Писмо, получено чрез e-docs, вх. № 08-00-120/24.08.2026 г.**	**Невяна Кеманова директор на дирекция „Туризъм" Община Варна**	☐Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: администрацията на Община Варна	При преглед на проектодокумента установяваме, че има атракционни услуги, които не попадат в обхвата на наредбата, респективно на Закона за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, а следва да бъдат обхванати. Пример: - Водни пързалки, тип рожба - Аквапаркове с прилежащите им съоръжения; Относно групови атракциони, тип парк всяка отделна услуга/атракцион/съоръжение в рамките на парка ли подлежи на регистрация или се регистрира само паркът като атракцион? Относно вписването в Националния туристически регистър няма упоменат срок на валидност. Ако регистрацията е безсрочна, подлежи ли на промяна при промяна в обстоятелствата, съответно нова регистрация, заличаване? Кои са обстоятелствата при които	Приема се частично	Бележката за дублираната номерация на чл. 20 е основателна и се отстранява. Въпросите относно аквапаркове, водни пързалки и режима на вписване в Националния туристически регистър са извън предмета на проекта на наредба, съгласно чл. 22, ал. 2 от ЗОИБППАУПИПО. Наредбата урежда изискванията за безопасност на изброените в нея водноатракционни услуги (чл. 2, ал. 1), предоставяни в изброените обекти – язовири, езера, реки, плавателни канали и други водни обекти, чиято дълбочина позволява предоставянето на съответната услуга (чл. 1, ал. 2).

				трябва да се изисква промяна, заличаване? Какъв е статута на временно предлаганите атракционни услуги със сезонен характер или тези с краткосрочно местоположение (тип временни, пътуващи). Не е ясно постановено доставчикът на такава атракционна услуга еднократно ли подава заявление или при всяко ново местоположение/местонахождение следва да я регистрира наново? Ако регистрацията е еднократна без значение от мястото на предоставяне на услугата, то къде следва да се подаде заявлението за регистрация – на територията на съответната община по адрес на търговския субект, извършващ дейността или по избор на стопанския субект? Преди регистрация, регистриращият органи прави вписването на база подадени документи и съответствие или извършва и проверка/оглед на място? Относно административната услуга по вписване в НТР наредбата постановява като акт на отказ за регистрация издаването на заповед. При акта на регистрация и вписването следва ли също да се издава		Поставените въпроси относно регистрационния режим, сроковете, промените и заличаването и др. са въпроси относно прилагането на закона и не касаят съдържанието на наредбата. В този смисъл не се възприемат като „бележки и предложения" по проекта и не следва да се коментират.

				заповед? Издава ли се удостоверение по примера на категоризирането/регистрирането на туристически обекти или само ще има номер на регистрацията? Каква информация относно стопанския субект/атракционната услуга следва да се предоставя/вписва в регистъра? Наредбата не постановява честота на проверки при осъществяване на контрола по изпълнение на наредбата. Има дублиране в номерацията на чл.20.		

X

ЕМИЛИЯ ЯНЕВА

Главен секретар